

Vấn đề trùng tu... Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa

Nguyễn Quốc Đống

Khoảng giữa tháng 3, 2013 đồng bào Việt hải ngoại nghe được tin tức về việc trùng tu Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa (NTQĐBH) ở Việt Nam, việc di dời nấm mộ tập thể của khoảng 200 tử sĩ VNCH từ bên ngoài vào trong Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An (NTNDHDA), việc chỉnh trang khu vực bên trong nghĩa trang, sửa sang các ngôi mộ hoang phế... Người phụ trách công việc đặc biệt này là ông Nguyễn Đạc Thành (NĐT). Ông Thành cho biết ông thực hiện việc này vì lý do nhân đạo, vì tình chiến hữu đối với các đồng đội cũ của ông... Tháng 3, 2013, một số hình ảnh được phổ biến trên internet: hình ông Thành thấp nhang ở đài tưởng niệm của nghĩa trang cùng thứ trưởng VC Nguyễn Thanh Sơn, chủ tịch Ủy Ban phụ trách Người Việt ở nước ngoài, cũng là người chịu trách nhiệm thực thi Nghị Quyết 36 tại hải ngoại; hình ông Thành thấp nhang cùng ông Lê Thành Ân, tổng lãnh sự Hoa kỳ tại Sài Gòn. Vậy là tin tức “Việt Cộng trùng tu NTQĐBH” (?) trở thành 1 đề tài khiến rất nhiều người quan tâm. Tôi xin có một số ý kiến về vấn đề này như sau:

1-Ông Nguyễn Đạc Thành là ai?

Ông Nguyễn Đạc Thành là 1 cựu thiếu tá thiết giáp của QLVNCH, cũng là 1 cựu tù nhân chính trị sang Mỹ theo chương trình HO, và hiện là 1 cư dân của thành phố Houston, tiểu bang Texas. Qua các tin tức phổ biến trên truyền thanh (BBC), truyền hình (SBTN), hay báo chí (Người Việt, Nam California)..., chúng ta được biết ông Thành là người điều hành tổ chức Vietnamese American Foundation (VAF) do ông thành lập. Trước đây, tổ chức này phát động chương trình The Returning Casualty (TRC), tức là “Đưa Người Tử Sĩ Trở Về”, còn được biết dưới tên là “Bông Hồng Trên Nấm Mộ Hoang”. Chương trình này được sự yểm trợ tinh thần, tài chánh của một số đồng hương, của một số anh em cựu quân nhân, và đã thực hiện được việc di dời hài cốt của một số tù nhân chết trong trại cải tạo. Theo ông phó chủ tịch VAF (2012) tại Làng Đá, tỉnh Yên Bái, TRC đã thực hiện được việc di dời 20 ngôi mộ. Sau đó, Hội dự tính di dời một số mộ tại tỉnh Phú Yên, nhưng sau 3 lần liên tiếp bị trì hoãn vẫn không xin được phép của nhà cầm quyền nên công việc không thành. Cuối cùng, vị phó chủ tịch của VAF đã quyết định rút lui khỏi chức vụ này. Tại thời điểm này (2012), những người biết chuyện vẫn tin rằng ông NĐT là người có thiện chí, và ông làm những việc di dời, bốc mộ tù nhân cải tạo, hay mộ của tử sĩ VNCH vì lý do nhân đạo, vì tình chiến hữu... Sau khi ông phó chủ tịch và một số thành viên rút khỏi VAF, chúng tôi được biết một số bạn trẻ trong nước, tự nhận là thân nhân của tử sĩ VNCH(?) đã cùng ông Thành điều hành VAF.

2-Công việc “di dời mộ tử sĩ VNCH” của ông NĐT năm 2013:

Ngày 21 tháng 3, 2013, VAF ra thông báo về việc bốc dỡ hài cốt trong 1 ngôi mộ tập thể ở bên ngoài (?) vào trong khuôn viên Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An. Ông Thành cho biết “Ngày 1 tháng 3, 2013, Thứ Trưởng Ngoại Giao Nguyễn Thanh Sơn thông báo rằng: lời yêu cầu của VAF xin bốc dỡ và di chuyển hài cốt trong ngôi mộ tập thể của khoảng 200 tử sĩ VNCH vào Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa đã được chấp thuận... Đây là những chiến sĩ đã hy sinh khi phòng thủ Sài Gòn trong khoảng thời gian trước và trong ngày 30/4/1975. Những thi hài này trước khi chôn cất, được bỏ trong bọc nylon, nên dự đoán có thể bài căn cước kèm theo. Theo lời Thứ Trưởng Ngoại Giao Nguyễn Thanh Sơn, việc bốc dỡ và di dời tùy theo quyết định của VAF...” Ông Thành xin ý kiến đồng hương và cựu quân nhân QLVNCH về việc bốc dỡ: nên hay không nên (lý do nên, lý do không nên). Hội VAF chỉ thu nhận ý kiến đóng góp trong thời hạn 60 ngày, rồi sẽ ra quyết định cuối cùng. Nếu có quyết định bốc dỡ, VAF “kêu gọi đồng bào cùng các chiến hữu bảo trợ công việc này”.

3-Ý kiến của đồng hương Việt hải ngoại về việc bốc dỡ ngôi mộ tập thể nói trên:

Một số tán thành công việc này, cho đây là một việc đáng làm, giúp tử sĩ VNCH được “an nghỉ trong nghĩa trang”, tức là được “về nhà của họ, khỏi phải vất vưởng ở ngoài nghĩa trang, trong khu vực của Trường Cao Đẳng Nghề Đồng An, nơi không phải nhà của họ...” Có người viết bài ca tụng việc làm của ông Thành là “đầy nhân đạo, đầy tình chiến hữu, nặng đạo lý con người”...

Rất đông đồng hương Việt, kể cả giới dân sự và cựu quân nhân đã lên tiếng phản đối việc làm này của ông Thành trên các diễn đàn điện tử. Chúng ta thử tìm hiểu tại sao việc làm mà ông Thành cho là “nhân đạo”, cũng được một số người tán thành là “nhân đạo” lại bị nhiều người phản đối như vậy?

4-Các việc làm của ông NĐT có nhiều điểm không minh bạch nên gây sự nghi ngờ của đồng hương Việt tại hải ngoại:

Thứ nhất: Cách đây nhiều năm, ông NĐT đã đứng ra thành lập 1 tổ chức cho các cựu tù nhân chính trị mang tên là Tổng Hội HO, nhưng không được hưởng ứng. Trong thời gian này, tại hải ngoại đã có Tổng Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Việt Nam (THCTNCTVN), hoạt động cùng với nhiều thành viên là các khu hội Cựu Tù Nhân Chính Trị tại các tiểu bang của Hoa Kỳ, và Canada. Đồng bào hải ngoại không rõ đường lối hoạt động của Tổng Hội HO này, không rõ hội này có thể hiện lập trường quốc gia, giữ gìn ranh Quốc-Cộng như THCTNCTVN hay không. Việc lập thêm 1 Tổng Hội HO như vậy không thể hiện tình đoàn kết giữa các chiến hữu đã cùng nhau chiến đấu, và cùng chung số phận bị CS dày dạn nhiều năm trong các trại tù.

Thứ hai: Một thời gian sau, ông Thành đã lập hội VAF để thực hiện chương trình “Bông Hồng Trên Nám Mộ Hoang”. Ông là 1 cư dân tại Mỹ, muốn thực hiện 1 chương trình có tầm vóc to lớn liên quan đến các tử sĩ VNCH, liên quan đến nhiều gia đình có thân nhân là tử sĩ VNCH, có thân nhân là tù cải tạo chết trong các trại tù CS, có thể với hy vọng sẽ được chính quyền Mỹ yểm trợ. Thế mà ông không tham khảo rộng rãi ý kiến của đồng hương tại Mỹ, và cũng không tổ chức gây quỹ tại Mỹ. Trái lại, ông Thành cho thực hiện 3 buổi gây quỹ ở Úc (năm 2010).

Thứ ba: Sau việc gây quỹ bốc mộ được tổ chức tại Brisbane, Melbourne (Úc) vào tháng 6, 2010, tổ chức cựu quân nhân Queensland mời ông Thành đến để trả lời một số thắc mắc liên quan đến việc bốc mộ tử sĩ VNCH thì ông đã không đến dự như ông đã hứa.

Thứ tư: Trong Thông Báo ngày 21-3-2013, ông cho đồng hương biết ông sẽ tiến hành việc di dời ngôi mộ tập thể cạnh nghĩa trang vào trong khuôn viên “Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa” (?). Ở đây chúng ta cần phải xác định rõ một điều: Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An (NTNDHDA) hiện nay là của CSVN; còn Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa (NTQĐBH) ngày xưa là của chính quyền VNCH. Hiện nay, NTNDHDA chỉ gồm 1 phần đất của NTQĐBH ngày xưa; còn NTQĐBH thì bao gồm cả NTNDHDA, và khuôn viên của Trường Cao Đẳng Nghề Đồng An (TCĐNĐA) hiện tại. Nói rõ hơn, ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH hiện đang nằm trong khuôn viên của TCĐNĐA vốn dĩ nằm trong phần đất của NTQĐBH ngày xưa. Nay ông Thành muốn di dời 200 ngôi mộ này vào trong khuôn viên của NTNDHDA của CS thì có khác gì giúp nhà cầm quyền CS hoàn tất việc cướp đất của NTQĐBH một cách “danh chính ngôn thuận” (theo lời yêu cầu của thân nhân tử sĩ mà!)

Thứ năm: Về ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH cạnh khu nghĩa trang, ông Thành cho biết đó là nơi chôn cất “những chiến sĩ đã hy sinh khi phòng thủ Sài Gòn trong khoảng thời gian trước và trong ngày 30/4/1975”. Ngày 30/4/1975, Sài Gòn đang trong cơn hỗn loạn. Mọi người đang lo chạy giặc Cộng tràn về thủ đô, ai có thì giờ đi thu gom xác tử sĩ VNCH khắp nơi trong Sài Gòn để đem về chôn tại cạnh nghĩa trang? Tôi nghĩ đây phải là di hài của các tử sĩ từ các mặt trận đã được đem về nghĩa trang trước đó. Việc hậu sự cho các tử sĩ chưa được hoàn tất thì Sài Gòn thất thủ nên có thể các di hài này đã bị VC chôn chung trong một nấm mồ tập thể tại NTQĐBH. Ngày 30-4-1975, đạo quân xâm lược miền Bắc đã giết đổ pho tượng Thương Tiếc tại cổng Nghĩa Trang, và kể từ đó chúng quản lý rất nghiêm ngặt toàn thể khu nghĩa trang. Một thời gian sau, một phần đất nghĩa trang được chuyển thành khu vực của Trường Cao Đẳng Nghề Đồng An, một bức tường ngăn cách nghĩa trang và trường dạy nghề được xây lên, và ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH trước nằm trong khu đất của nghĩa trang, nay thành ra nằm bên ngoài nghĩa trang. Vậy CSVN chính là thủ phạm “xâm phạm nơi an nghỉ của tử sĩ VNCH”. Nay ông Thành lại hô hào đồng bào hải ngoại góp tiền cho ông làm việc “nhân đạo” là đưa “tử sĩ VNCH về nhà của họ”, trong Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An (!)

Thứ sáu: Cũng trong Thông Báo của VAF ngày 21-3-2013, ông Thành cho biết “Ngôi mộ tập thể này đã được Ban Giám Đốc Trường Cao Đẳng Nghề Đồng An tu bổ, chăm sóc, và trân trọng đèn nhang hàng ngày. Mỗi tháng đều có lễ vật cúng kiến vào ngày mừng HAI và 16 âm lịch”. Nay theo kế hoạch của ông Thành, khi được di dời vào trong khu vực nghĩa trang, dưới sự quản lý chặt chẽ của CS, các ngôi mộ này sẽ được ai chăm sóc, đèn nhang hàng ngày? Như vậy việc di chuyển từ ngoài khu nghĩa trang vào trong khuôn viên nghĩa trang là tốt hơn, hay tệ hơn? Một người bạn ở cùng tiểu bang với tôi, cũng là một cựu tù nhân chính trị, kể cho tôi nghe chuyện anh đến thăm khu nghĩa trang Biên Hòa năm 2011, mục đích chỉ là thắp nhang cho chiến hữu ngày xưa. Khi anh đến, người canh gác nghĩa trang chặn anh lại hỏi “anh là ai, ở đâu đến, đến nghĩa trang làm gì, thăm ai, người chết tên gì, cấp bậc gì, đơn vị nào...” Tóm lại, VC kiểm soát việc ra vào nghĩa trang rất nghiêm ngặt, không phải ai cũng có thể ra vào thăm viếng mộ tử sĩ dễ dàng. Chỉ một việc đơn giản là viếng mộ người chết, thắp nhang trước mộ phần họ còn bị VC gây khó dễ. Nay một việc trọng đại như bốc dỡ và di dời mộ của 200 tử sĩ VNCH do ông Thành dự định thực hiện lại được VC ưu ái, dành cho mọi sự dễ dàng (trích Thông Báo VAF: việc bốc dỡ và di dời tùy theo quyết định của VAF), làm sao mọi người không đặt một dấu hỏi.

Trong thời gian VC còn giam tù các quân, dân, cán, chính VNCH, rất nhiều anh em bị thiệt mạng tại các trại tù miền Bắc, và đã bị chôn vùi dập ở khu vực quanh trại. Nếu gia đình biết tin, tìm đến trại, sẽ được yêu cầu làm đơn xin phép Bộ Nội Vụ, và có thể tiến hành việc bốc mộ thân nhân. Chương trình TRC tuyên bố đã tìm được 240 ngôi mộ, và giúp khoảng 50 gia đình di dời hài cốt của thân nhân chết trong các trại tù. Không rõ 240 ngôi mộ nêu trên có thân nhân đến nhận không; và trường hợp nếu không tìm được thân nhân thì TRC có kế hoạch đưa họ về nhà không, và sẽ đưa về đâu?

Thứ bảy: Về việc di dời ngôi mộ của 200 tử sĩ VNCH, ông Thành cho biết sẽ lấy ý kiến của đồng bào và cựu quân nhân QLVNCH trong vòng 60 ngày kể từ ngày ra Thông Báo (21-3-2013). Sau đó, hội VAF của ông sẽ “thông báo đến đồng bào quyết định cuối cùng”. Ông lấy tư cách gì để quyết định về việc di dời ngôi mộ tập thể nói trên? Ông Thành không phải là người quản lý có thẩm quyền của 200 di hài này; ông cũng chẳng là thân nhân của bất cứ tử sĩ nào nằm trong nắm mộ trên; ông cũng chẳng phải là người có trách nhiệm đối với các tử sĩ của QLVNCH (quốc gia VNCH đã không còn nữa). Vậy rõ ràng ông đang nhận công tác “hợp thức hóa” việc dời ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH từ Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa của VNCH vào Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An của CSVN. Chính ông thú nhận “chính phủ Việt Nam không cho phép thì không thể làm được bất cứ điều gì”. Đồng bào hải ngoại nghĩ thế nào về việc làm thiếu trong sáng này, một việc làm đã được CS mưu tính, và sẽ gây ra rất nhiều hệ lụy cho người Việt Tỵ Nạn CS chúng ta tại hải ngoại.

Thứ tám: Ông Thành kêu gọi người Việt hải ngoại tiếp tay với ông trong việc “trùng tu Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa” (?). Chúng ta nên tự đặt câu hỏi “Hiện nay ai là chủ của khu đất này?” “Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa” là tài sản của quốc gia VNCH. Công dân của VNCH chỉ có trách nhiệm, và có thể tu bổ 1 thứ là tài sản của VNCH, chứ không có trách nhiệm và cũng không có quyền tu bổ 1 thứ không phải là tài sản của mình. Lấy 1 thí dụ đơn giản như sau: bạn có thể tu bổ nhà cửa, vườn tược của bạn, chứ bạn có quyền tu bổ nhà cửa hay vườn của ông hàng xóm hay không? Ông hàng xóm nào của bạn mà lại tử tế (hay ngu xuẩn) đến độ cho phép bạn “tùy ý tu bổ, sửa sang” nhà của ông ấy như vậy? Vì thế công việc mà ông Thành muốn thực hiện không “chính danh”, và vì không chính danh nên lời tuyên bố của ông “không thuận” tai người nghe.

Thứ chín: Ông Thành nghĩ việc di dời ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH vào khuôn viên nghĩa trang là “bảo vệ” di cốt của các chiến hữu. Điều này có chắc không? Chúng ta đã chứng kiến biết bao vụ “quy hoạch” đất đai dưới chế độ CS, thực chất là chiếm nhà, chiếm đất, chiếm ruộng vườn của người dân. Nạn nhân không chỉ là những “ngụy quân, ngụy dân”, mà còn là “gia đình có công với cách mạng, là bộ đội, là mẹ chiến sĩ”... Cả ngàn người trở thành dân oan phải nhọc nhằn đi khiếu kiện nhiều năm với quốc hội CSVN, với chính quyền trung ương về các chiếm dụng đất đai bất hợp lệ của các cán bộ địa phương. “Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa” của chúng ta nay đã được cải danh thành “Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An”, tức tài sản của nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, chịu sự quản lý của nhà nước CSVN. Ai cấm VC, một ngày xấu trời nào đó, chúng quy hoạch lại khu đất này, bán cho 1 công ty nào đó (vì nhu cầu phát triển của địa phương chẳng hạn)? Đồng bào hải ngoại sẽ có trở thành “Việt Kiều oan” phải đi khiếu kiện với nhà nước CS để chống việc di dời nghĩa trang không?

5-Việc làm của ông NĐT gây ra những hệ lụy nào cho cộng đồng người Việt Tỵ Nạn CS tại hải ngoại:

Thứ nhất: Khi muốn thực hiện việc di dời ngôi mộ tập thể của 200 tử sĩ VNCH, ông phải “được sự cho phép của VC”. Tất nhiên ông phải đi đi, về về, họp hành với chúng nhiều lần, phải chờ đợi chúng xem xét, cân nhắc, quyết định... Một cựu thành viên của VAF cho biết việc bốc dỡ 200 ngôi mộ này mới đầu được cấp phép, nhưng chỉ vài ngày sau lại có quyết định hủy bỏ giấy phép; nay lại thấy ông Thành thông báo là thứ trưởng VC Nguyễn Thanh Sơn đã đồng ý cho VAF làm (?). Các cựu quân nhân QLVNCH rất phẫn nộ khi sự việc này được bạch hóa. Họ cho việc phải “xin phép” kẻ thù CSVN để “được di dời mộ phần các chiến hữu, đồng đội của họ tại quê nhà” là một việc làm xúc phạm đến danh dự của người chiến sĩ QLVNCH. Người chiến sĩ VNCH “vì dân mà chiến đấu”, và chấp nhận “vì nước mà hy sinh”.

6-chữ Tổ Quốc-Danh Dự-Trách Nhiệm, họ luôn khắc cốt ghi tâm. Họ đã chiến đấu anh dũng để bảo vệ “tổ quốc” VNCH, hoàn thành “trách nhiệm” của 1 người lính, bảo toàn “danh dự” của người chiến sĩ, của người công dân lúc quốc gia gặp nguy biến. Vậy mà

38 năm sau, đồng đội của họ tính “đi đêm” với kẻ thù, lạy lục kẻ thù chỉ để xin “một nơi an nghỉ” cho nắm xương tàn của họ hay sao? Chúng ta hẳn không quên các chiến sĩ ngày xưa ngoài chiến trường còn chấp nhận “da ngựa bọc thây”, người chiến sĩ ra đi là chấp nhận “không có ngày trở về”. Các chiến sĩ của QLVNCH, vì lý tưởng bảo quốc, an dân, đã hy sinh trên khắp 4 vùng chiến thuật; thân xác họ đã hòa lẫn trong lòng đất mẹ. Họ cần chỉ một nắm mồ đẹp đẽ (?) trong khu nghĩa trang do kẻ thù quản lý. Cải táng cho họ trong hoàn cảnh này chỉ làm tủi hổ thêm cho vong linh người quá cố, và làm nhục các đồng đội của họ đang sống đời lưu vong khắp nơi trên thế giới.

Chúng ta có thể tiếp tay cho việc làm này của ông NĐT và hội VAF hay không? Ông cựu đại tá Vũ Văn Lộc (nhà văn Giao Chỉ) trong 1 bài có viết đại ý “chúng ta đang được phát biểu ý kiến, chỉ có người chết thì không nói được (nên không biết họ muốn gì)?! Lý luận của ông thiếu tính thuyết phục. Ông và họ cùng chiến đấu nhiều năm chống cùng một kẻ thù, cùng chung 1 lý tưởng; chẳng lẽ ông không biết họ ước muốn điều gì hay sao? Họ sống, chiến đấu cho lý tưởng tự do của miền Nam VN, ngã xuống trước họng súng của kẻ thù CS, và hy sinh cho lý tưởng của họ. Là người hiểu biết nhiều về lịch sử NTQĐBH, lẽ ra ông phải tìm cách “bảo vệ” danh dự cho họ, cố vấn cho đàn em làm những chuyện hợp lý, chứ có đâu lại tiếp tay với đàn em làm những chuyện sai trái như hiện nay.

Thứ hai: Chúng ta thừa biết VC chẳng bao giờ xóa bỏ mối hận đối với kẻ thù đã từng chiến đấu chống lại chúng. Nay ông NĐT, một cựu tù nhân chính trị đang sống tại hải ngoại, một cựu sĩ quan cấp tá của QLVNCH, một Tổng Hội Trưởng Tổng Hội HO tại Mỹ, chủ tịch Hội VAF... lại “nhũn nhặn” bắt tay làm việc với kẻ thù đang thi hành Nghị Quyết 36, cùng xuất hiện với chúng tại nhiều nơi. Còn hình ảnh nào tốt hơn về việc “hòa hợp, hòa giải” giữa 2 kẻ cựu thù? Còn cách nào tốt hơn để dẹp sự chống đối của các cộng đồng người Việt tại hải ngoại?

Chúng ta nên suy nghĩ sâu xa hơn một chút để thấy việc hòa hợp, hòa giải này chỉ là giả tạo. Có bao giờ VC thực tâm hòa giải với dân chúng miền Nam hay chưa? Sau 30-4-1975, người sống thì bị chúng đày ải cho chết tại các vùng kinh tế mới, tại các trại tù tập trung cải tạo; thương bệnh binh VNCH bị đuổi ra khỏi các quân y viện, tử sĩ miền Nam bị đào mồ, xới mả (biết bao nhiêu nghĩa trang quân đội ở miền Nam đã bị san thành bình địa để chúng lấy đất xây nhà máy, nhà ở...), thậm chí đồng bào vượt biên bị chết trên biển cả được những người sống sót xây tấm bia tưởng niệm tại các đảo ở Mã Lai, Nam Dương cũng bị chúng vận động chính quyền địa phương đục phá... Nay bảo chúng ta tin ở chủ trương hòa giải dân tộc của VC ư? Không hề có chuyện VC thực tâm hòa giải với nhân dân miền Nam.

Ngày 17-2-2013, một số người dân Hà Nội muốn đến đặt vòng hoa tưởng niệm các người lính của quân đội VC chết trong cuộc chiến tranh biên giới với Tàu năm 1979 cũng bị nhà cầm quyền cấm cản. Đến tháng 3, 2013, thứ trưởng VC Nguyễn Thanh Sơn lại cùng 1 cựu thiếu tá VNCH đến thấp nhang tại đài tưởng niệm tử sĩ VNCH! Hai hình ảnh tương

phản, và nói lên rất nhiều điều khiến chúng ta phải suy nghĩ về thiện chí “hòa giải” của VC đối với cựu thù của chúng.

Thứ ba: Một trong các phương cách VC “bình định” các cộng đồng Việt hải ngoại là gây chia rẽ, xào xáo, đánh phá lẫn nhau trong cùng cộng đồng, hay thậm chí trong cùng một tổ chức. Nơi nào tổ chức cộng đồng có lập trường quốc gia rõ rệt, chúng sẽ hỗ trợ việc lập ra 1 tổ chức cộng đồng không có thái độ chính trị rõ ràng, chỉ chú trọng đến công tác xã hội, văn hóa, giáo dục... hay thậm chí còn chịu làm những việc có lợi cho chúng nữa. Đoàn thể nào chống cộng quyết liệt, chúng tìm cách lập ra một đoàn thể khác mà chúng có thể lợi dụng được... Việc tạo mầm mống chia rẽ trong khối người Việt quốc gia chống cộng này quả đã làm suy yếu lực lượng của chúng ta không ít trong nhiều năm qua. Sự kiện ông NĐT bắt tay với VC trong dự án “trùng tu NTQĐBH” (?) đang làm cộng đồng xào xáo, người bệnh, kẻ chống, cùng là người tỵ nạn CS nay chỉ trích, kết án lẫn nhau... Kẻ thủ lợi trong việc này chính là kẻ thù của chúng ta, CSVN.

Thứ tư: Tuy CSVN đang nắm trọn quyền hành trong nước, chúng gặp không ít khó khăn trong việc đối phó với các nhà tranh đấu đòi hỏi dân chủ và nhân quyền trong nước. Những chiến sĩ dân chủ này rất cần sự hỗ trợ của người Việt hải ngoại, về vật chất cũng như về tinh thần. Nay họ nhìn thấy chúng ta bỏ công sức, tiền bạc đóng góp cho 1 công trình do VC đạo diễn, thử hỏi họ có còn tin vào sự tranh đấu dân chủ hóa nước nhà, vào nỗ lực quang phục quê hương của chúng ta hay không? Cộng tác với VC để làm công việc gọi là “trùng tu NTQĐBH” (?) vào thời điểm này là một bước lùi lớn về mặt sách lược đối phó với kẻ thù chung của dân tộc, làm nản lòng các lực lượng tranh đấu cho dân chủ trong nước. Cái lợi nhỏ tức thời chúng ta thấy trước mắt không thể bù đắp được những tai hại lớn lâu dài mà công việc này sẽ gây ra.

Thứ năm: Tuy bị bắt buộc buông súng sau ngày 30-4-1975, bị kẻ thù hỗn láo gọi là “kẻ thua cuộc”, các chiến sĩ VNCH vẫn không đầu hàng kẻ thù CS. Họ tiếp tục tranh đấu trên nhiều mặt trận khác: chính trị, văn hóa, giáo dục, văn nghệ, xã hội, truyền thông... Họ còn phải tranh đấu chống kẻ nội thù ngay trong cộng đồng, thậm chí ngay trong tổ chức đoàn thể của mình, những kẻ nhiều khi mang danh nghĩa đồng hương, chiến hữu, nhưng không ngại phản bội chúng ta. Cuộc chiến còn tiếp diễn thì chúng ta không thể hành xử như khi cuộc chiến đã thực sự chấm dứt (cựu thù có thể bắt tay cùng nhau hàn gắn những vết thương chiến tranh, bên thắng vực người thua đứng dậy trong tình đồng hương hay đồng loại). Cuộc chiến còn tiếp diễn thì chúng ta dứt khoát không thể tiếp tay nuôi dưỡng kẻ thù, không thể giúp chúng xóa bỏ tội ác với đồng bào, không thể giúp chúng khoác bộ áo nhân đạo, mang bộ mặt nhân nghĩa giả dối...

Thứ sáu: Việc các chiến sĩ trong quân đội VNCH hy sinh để bảo vệ tổ quốc, bảo vệ nếp sống tự do, dân chủ cho nhân dân miền Nam là một hy sinh tối thượng. Chúng ta thương yêu, kính trọng họ, và tổ quốc VNCH ghi ơn họ. Họ đã hy sinh thân mạng, gia đình họ phải chịu thiệt thòi để cho bản thân chúng ta và con cháu chúng ta được sống còn sau

cuộc chiến, và có cơ hội xây dựng cuộc sống mới tại các nước tự do. Tình cảm của chúng ta đối với họ hẳn là chân thật, đáng tin hơn tình cảm của VC đối với kẻ thù chống lại chúng, tình cảm của “mèo khóc chuột” đầy giả dối. Chúng ta không phải là những kẻ vô nhân đạo, thiếu lương tâm khi chống đối việc làm của ông NĐT và hội VAF của ông ta trong dự án bốc mộ tử sĩ VNCH vào khu nghĩa trang của VC, Nghĩa Trang Nhân Dân Huyện Dĩ An!

Kết luận, chúng ta không thể tin tưởng CSVN trong bất cứ điều gì chúng làm, vì không bao giờ chúng làm mà không có tính toán, không có ý trục lợi. Cố tổng thống Nguyễn Văn Thiệu từng nhắc nhở chúng ta: **“Đừng tin những gì Cộng sản nói, hãy nhìn kỹ những gì Cộng sản làm”**. **CSVN là một tên đại bịp, chúng đánh lừa tất cả mọi người, những người dám tranh đấu chống lại chúng, thậm chí chúng lừa cả nhân dân, và đồng chí của chúng nữa**. Chủ nghĩa Mác-Lê dạy người CS “cứu cánh biện minh cho phương tiện”, nên phương tiện nào đối với CS cũng đều tốt miễn giúp họ đạt mục đích. Phương cách hành động của CS có thể thay đổi theo từng giai đoạn, nhưng mục tiêu của họ thì không. Là nạn nhân của CS trong nhiều thập kỷ, bị CS lừa bịp nhiều phen, chúng ta cần hết sức thận trọng.

Việc hậu sự cho tử sĩ VNCH, lo cho họ được mồ yên, mả đẹp có nơi an nghỉ bình yên là “trách nhiệm nặng nề” của chúng ta đối với họ, chứ không phải là một việc làm “nhân đạo”, một công tác “từ thiện”. Trách nhiệm này chúng ta chưa thực hiện được vào thời điểm này, vì kẻ thù còn thống trị đất nước, di hài của tử sĩ VNCH còn nằm trong tay giặc, và chúng ta vẫn còn đang sống đời lưu vong khắp nơi trên thế giới. Chúng ta sẽ hoàn thành trách nhiệm này đối với đồng đội, chiến hữu của chúng ta khi hoàn cảnh thuận lợi hơn, khi mọi việc được “danh chánh”, và nhất là khi “danh dự” người tử sĩ VNCH không bị lợi dụng cho mưu đồ bất chánh của kẻ thù CS.

Nguyễn Quốc Đống
Cựu SVSQ K.13, TVBQGVN
Ngày 2 tháng 4, 2013

Nguồn: Internet e-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, January 30, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*